Enderrock | Maria Folqué | Actualitzat el 18/11/2022 a les 12:30

Desert: «Juguem amb pols oposats per a crear cançons polièdriques»

Parlem amb el duo barceloní sobre el seu primer àlbum de llarga durada 'Caos sota el cel'

Desert | Adataberna @adataberna

Desert, el duo format per Cristina Checa i Eloi Caballé, va nèixer l'any 2012 amb la idea de crear música mesclant l'electrònica amb un folk més clàssic. Des d'aleshores, han estrenat diferents temes, descobrint lentament la seva música i quin és el seu so. El 2020 publicaven, juntament amb **Jessica Boston**, *This Feeling Is You* (Passat Continu, 2020), un disc basat en el procés de la hipnoteràpia. Aquest 2022, estrenen el seu primer àlbum en solitari, *Caos sota el cel* (Primavera Labels, 2022) que presentaran per primer cop a Barcelona el 27 de gener al CaixaForum. Parlem amb ells de la seva trajectòria i d'aquest primer àlbum.

Desert existeix des de fa deu anys. Com heu viscut l'evolució del projecte en aquest temps?
Cristina Checa: Amb els anys hem anat eliminant capes d'informació i d'instruments. La premissa és anar experimentant i creant nous conceptes. Per exemple per aquest disc al principi haviem preparat unes demos, però vam veure que s'assemblaven massa al que havíem estat fent fins ara, així que vam decidir canviar el rumb i crear de nou el disc.

Eloi Caballé: Cada vegada que comencen un nou treball intentem canviar les regles del joc i inventar coses noves perquè si no, ens avorriríem.

Com definiríeu ?Caos sota el cel' en tres paraules?
C.C: La millor manera per definir-la són les tres paraules del titular, Caos, sota i cel. Però si busco més enllà, també podria dir, "oposats, terra i vida".

E.C: Si haguéssim de dir un gènere, tot i que no li agradi a la Cris, jo diria Folk electrònic. Perquè ens agrada molt barrejar la tecnologia amb coses més antigues. Per mi, la veu de la Cris sona antiga, com de fusta, amb un punt de **Joan Báez**, i m'agrada aquesta mescla amb el contemporani.

C.C: Quan li vaig ensenyar una de les cançons del disc a una amiga em va dir que era com si haguéssim agafat el tronc d'un arbre tallat i miréssim els anells que el componen, amb totes les seves capes.

?Video: https://www.youtube.com/watch?v=2JRjkIRXMuk
Com va sorgir el disc i quina idea hi ha darrere?
C.C: No vam començar amb una temàtica clara ni una idea fixa, al contrari. Amb una primera cançó que vam fer, vam veure que allà hi havia algun fil a estirar. Una de les idees que vam veure que hi sobrevolaven era la dels oposats. No volíem que una cançó fos preciosista només, sinó que s'anés transformant al llarg del tema i t'acabés donant un cop de puny. Si fèiem un tema fosc, en algun moment havia de sortir la llum. Juguem amb aquests pols oposats per a crear cançons polièdriques. Una cançó bonica, que fos també misteriosa, o lletja. I sobretot, teníem clar que volíem restar-li l'èpica que tenien els nostres treballs anteriors. Fer-lo més contingut, sobretot en les tornades. Volíem crear quelcom simple, que no fos minimalista, però sí que eliminés tot allò que no era essencial i, en canvi, donar més importància a la veu del que fins ara l'havíem fet servir com un instrument més. Tot i que sabíem que fent-ho així podia semblar un àlbum complex de primeres, la idea era embellir-lo, per anar trobant detalls bonics a mesura l'escoltes.

Un d'aquests detalls és l'àudio que sona de fons a "Dogecoin", una cançó titulada amb el nom d'una criptomoneda. De qui es tracta i perquè vau decidir utilitzar-lo en un tema?
C.C: El que parla és un amic nostre, Antoni Ripoll, i aquest àudio el va fer després que l'Elon Musk digués per Twitter que la gent comprés aquesta criptomoneda. Vam començar a explorar el tema i parlàvem de les pujades i baixades de les criptomònades com uns nens que han pres massa sucre. No pensava en fer-ne una cançó, però quan vam tenir la base d'aquest tema vaig pensar que seria graciós posar-hi l'àudio d'un amic. Se'm va il·luminar la bombeta, i vam decidir fer servir aquests talls de l'Antoni, que casen amb la instrumentació del tema, les pujades i les baixades.

"Intervals" és el vuitè tema del disc, i és una cançó completament instrumental que només dura 33 segons. És un separador dins del disc, o quina és la seva funció?
E.C: Tot ve d'un somni que vaig tenir, en què, sense encara tenir cap cançó ni res, vaig somiar que el disc es titularia "intervals". Vaig pensar de partir d'aquest concepte dels intervals per fer l'àlbum sencer, però no ens va acabar quadrant amb com va evolucionar el disc. Tot i això, no volia deixar estar el concepte, i vam fer-li un petit homenatge amb aquest tema.

El tema "Que vol aquesta gent" recorda al "Que volen aquesta gent" de Maria del Mar Bonet. Us vau inspirar en aquesta cançó o és una casualitat?
C.C: Simplement és casualitat. La lletra em va sortir molt ràpidament i no va ser fins que la vaig acabar que em vaig adonar d'aquesta semblança amb la cançó de **Maria del Mar Bonet**. Em va fer gràcia, perquè jo en soc fan. Ella cantava "Què volen aquesta gent" per unes circumstàncies, i jo per unes altres, però sense ser premeditat, és com una picada d'ullet que li fem.

Com ha estat la producció d'un disc que té una part molt important de sintetitzadors i de música electrònica? Ho heu fet tot entre els dos sols?

E.C: Sobretot l'hem fet nosaltres, però ens ha ajudat en alguns moments l'Arnau Vallvé, amb qui compartim l'estudi de música Can Sons Studio, juntament amb l'Aleix Sants, que ens n'ha fet les mescles.